

דילמא דומה הוא דקרינן סברין ליה. במסכת סנהדרין בפרק כל ישראל יש לתקן (דף טז) אמר ר' יוחנן אותו סלאך שזוהא ממנה על תרומות דומה שמו: ת"ש דאבוה דשמואל הו' ספקרי בבית וזו דיתמי אמר ליה דאמור לי כל הנך שני דלא עיילת למתיבתא דר' אפס הכא נמי לא תיעול, איתיה לפירושא במסכת כתובות בפרק הנשאל את הנשוא (דף ק) דתני רבנן בשעת פשיטתו של רבי כ"ה אמר להם לחכמי ישראל אני צריך נכנתי חכמי ישראל אצלי אמר להם אל תפרינו בייירות ורשבו ישיבה לאחר ל' יום שמעון בני חכם נמלאו בני נשיא תנינא בר חמא יבב בראש ודאמרי עליה לא קביל עליה ר' הנינא שדחה ר' אפס גדול ממנו ב' שנים ומחצת יומי ר' אפס ברישא ויתבי ר' הנינא אבראי ואחא לוי יתבי בבית ומשום הכא לא עיילת: לוי למתיבתא דרקינא עד רבעא שמואל רחמי עליה ועיילת:

בן איש חי אמן כולי עלמא. בספרים מדויקים כתיב חי וקרינן חילומן הכתיב דייק הכי שלא כתיב חילאלא חי: סיפרא דבי רב. מהארי דריש שהוא חמור שבספרים: בתוך הסבור. שהוא בחלמלע הספרים: אלמא ידעי. מדקאמר לעגל קא חתית ולא מלי לשנויי כלעיל דומה קדים ולאמר להו דהיינו דוקא לאלתר אל כל כך לא היה מקדים והוא עלמו ליט יודע: אפילו

בן איש חי אמן כולי עלמא בני מתי ניהו אלא בן איש חי שאפי' במיתתו קרוי חי רב פעלים מקבצאל שריבה וקביץ פועלים לתורה והוא הבה את שני אריאל מואב שלא הניח כמותו לא במקדש ראשון ולא במקדש שני והוא ירד והבה את הארי בתוך הבור ביום השלג איכא דאמרי דתבר גזיז דברדא ונחת *ומבל איכא דאמרי דתנא סיפרא דבי רב ביומא דסיתוא. והמתים אינם יודעים מאומה אלו רשעים שבחייהן קרוין מתים שנאמר *ואתה חלל רשע נשיא ישראל ואי בעית אימא מהכא *על פי שנים עדים או (על פי)

שלישה עדים יומת המת חי הוא אלא המת מעיקרא: בני ר' חייא נפוק לקרייתא אייקר להו תלמודייהו הו' קא מצערי לאדמוריה א"ל חד לחבריה ידע אבון בהאי צערא א"ל אידך מנא ידע והא כתיב *יכבדו בניו ולא ידע א"ל אידך ולא ידע והא כתיב *אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל ואמר רבי יצחק *קשה רמה למת *כמחט בבשר החי אמרי בצערא דידהו ידעי בצערא דאחרינא לא ידעי ולא והתניא *מעשה בחסיד אחד שנתן דינר לעני בערב ר"ה בשני בצורת והקניטתו אשתו והלך ולן בבית הקברות ושמע שתי רוחות שמספרות זו לזו אמרה חדא לחברתה חברתי בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם אמרה לה חברתה איני יכולה שאני קבורה במחצלת של קנים אלא לבי את ומה שאת שומעת אמרי לי הלכה היא ושמה ובאה ואמרה לה חברתה חברתי מה שמעת מאחורי הפרגוד אמרה לה שמעתי שכל הזורע ברביעה ראשונה ברד מלקה אותו הלך הוא זורע ברביעה שניה של כל העולם כולו לקה שלו לא לקה לשנה האחרת הלך ולן בבית הקברות ושמע אותן שתי רוחות שמספרות זו עם זו אמרה חדא לחברתה בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם אמרה לה חברתי לא כך אמרתי לך איני יכולה שאני קבורה במחצלת של קנים אלא לבי את ומה שאת שומעת בואי ואמרי לי הלכה ושמה ובאה ואמרה לה חברתה חברתי מה שמעת מאחורי הפרגוד אמרה לה שמעתי שכל הזורע ברביעה שניה שדפון מלקה אותו הלך זורע ברביעה ראשונה של כל העולם כולו נשדף ושלו לא נשדף אמרה לו אשתו מפני מה *אשתדף של כל העולם כולו לקה ושלו לא לקה ועכשיו של כל העולם כולו נשדף ושלו לא נשדף סח לה כל הדברים הללו אמרו לא היו ימים מועטים עד שנפלה קטמה בין אשתו של אותו חסיד ובין אמה של אותה ריבה אמרה לה לבי ואראך בתוך שהיא קבורה במחצלת של קנים

אחת האחרת הלך ולן בבית הקברות ושמע אותן רוחות שמספרות זו עם זו אמרה לה חברתי בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם אמרה לה חברתי הניחני דברים שביני לביןך כבר נשמעו בין החיים אלמא ידעי דילמא איניש אחרינא שכיב ואויל ואמר להו ת"ש דועירי הוה מפקד זוזי גבי אושפויכתי עד דאתי ואויל לבי רב שכיבה אול בתרה לחצר מות אמר להו זוזי היכא אמרה ליה זיל שקלינאו מתותי *בצנורא דרשא בדוך פלן ואימא לה לאימא תשדר לי מסרקאי וגובתאי דבוחלא בהרי פלניתא דאתיא למחר אלמא ידעי [דלמא] דומה קדים ומכריו להו ת"ש דאבוה דשמואל הו' קא מפקדי גביה זוזי דיתמי כי נה נפשיה לא הוה שמואל גביה הו' קא קרו ליה בר אביל זוזי דיתמי אול אבתריה לחצר מות אמר להו בעינא אבא אמרו ליה אבא טובא אמר להו בעינא אבא בר אבא אמרו ליה אבא טובא אמר להו בעינא אבא בר אבא אבוה דשמואל היכא אמרו ליה סליק למתיבתא דרקינא אדהכי חזייה דלוי דיתבי אבראי אמר ליה אמאי יתבת אבראי מאי מעמא לא סלקת אמר ליה דאמרי לי כל כי הנך שני דלא סליקת למתיבתא דרבי אפס ואחלישתיה לדעתיה לא מעיילינן לך למתיבתא דרקינא אדהכי והבי אתא אבוה חזייה דהוה קא בכי ואחיד אמר ליה מאי מעמא קא בבית אמר ליה דלעגל קא אתית מאי מעמא אחיבת דחשיבת בהאי עלמא טובא אמר ליה אי חשיבנא נעיילאה ללוי ועיילאה ללוי אמר ליה זוזי דיתמי היכא אמר ליה זיל שקלינאו באמתא דרחיא עילאי ותתאי דיון ומיצעי דיתמי אמר ליה מאי מעמא עברת הכי אמר ליה אי גנובי גנובי מגנובי מדין אי אכלה ארעא אכלה מדין אלמא דידעי דילמא שאני שמואל כיון דחשיב קרמי ומכריו *פנו מקום *ואף ר' יונתן הדר ביה דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן מנין למתים שמספרים זה עם זה שנאמר *ויאמר ה' אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר מאי לאמר אמר הקדוש ברוך הוא למשה לך אמור להם לאברהם ליצחק וליעקב שבעה שבועה שנשבעתי לכם כבר קיימתיה לבניכם

יא

וכתבנו רב יוסף בדי' ח' וא' חותא שנינא מחמת שנינא בשך אחר

[י"ל שניה]

[עיי' חס' ד"ק פכ' ד"ה חתא]

[כמס' ש"צ מו' כתב רש"י ד"ה בני רבי וחז"ל שמו]

[סוטה דף י' פסוקין מתי]

פ"ה תבדו

לא צנורא

[מכונות עו:]

דברים לג

הגהות הב"ח (ה) רש"י ד"ה שתי וכו' מות הסיד וכו' כ"ה מ' כולי ונשע ונדע:

גליון השנים גמ' ודף ר' יונתן דר' נוס. ע"י טוס' דף לג ע"כ חס' ד"ה חסותי: רש"י ד"ה ונחת כו' כדי לעסוק כמורה ע"י כ"ק דף פ"ב ע"כ חס' ד"ה חתא:

[לומר שח' קדמיתה עורן ע"י חס' כ"כ ע"י מ"ג]